

דברי הכפר

פסח

עם שומר

במשך אלפי שנים את יום
צאתו מבית עבדים.

ודרך כל מחלות השעבוד,
האינקוויזיציה, השמד והפרעות
נושאת האמה בלבה
את הגעגועים לחפש

בזכרון עתיק

אשר כלו מפנה לקראת העתיד.
מאבות אל בנים, דרך כל הדורות,
נמסר דבר יציאת מצרים כזכרון אישי
אשר איננו מחויר ואיננו דהה.
איזה יצר חרות עמק טבוע בלב עם,
שיכול היה באביב ימיו ליצר
יצירה כזאת ולמסר אותה מדור לדור.

ב. כצנלסון

מספר 913

י"ד בניסן תשמ"ה

5.4.85

כפר הנשיא

עלון פנימי
לאפרסום

מה שמע?

* נקיון פסח.. חלונות, בלגן, שמחה וששון. מה לא מנקים? ניצן נראתה בגן, מנפנפת מטלית באוכל במרץ רב, וכשנשאלה למה - ענתה שהיא פשוט מנקה את אלוהים לכבוד פסח...

* 1 באפריל - הפעם באמת היה טיול וכל 17 החברים שהשתתפו באו בהמוניהם. גלבוני, אירוסים, אירוח אריאלי בעין-חרוד, בית שטורמן - ממש טיול שנתי. הפסדתם!...

* במרוז חופרים במרץ זאבי וטומי וארכיאולוגים חובבים רבים - ממש מכורים לעניין. אפילו כיתת סיני התלהבו.

* מה, לא עובדים?

* 1 באפריל - אה, אז קשרו את הכיסאות לשולחנות בחדר-האוכל ושמו מלח במיחם של המים - מה, חברת ילדים, זה כל מה שיכולתם לעשות?

* נציגינו במכביה הבאה עלינו לטובה יהיו צורמן ברק ואד משיח. הם צורפו לנב-חרת הרוגבי. בהצלחה!

* והצלחה נאחל גם למיכאל כהן, ששיר שלו ושל אורה ליפין הוא בן עשרת השירים שיתחרו בפסטיבל הגליל.

* ברשימת היל"בניקים לפני שבוע שכחו לציין את שושנה מדר שכבר התגיסה ואת צילה מסר, שטרם סיימה.

* היה עוד "פורום" בנושא חינוך - כנראה לא חודש הרכה.

* בכותנה זורעים וזורעים.

* בצאן ממליטים וממליטים - תוצאה של חזרה אל השיטה הטבעית. בהרכעות האחרו-נות כמות כזו של טלאים עוד לא היתה.

* ניקול ילדה בן - איל. מזל טוב!

* מזג האוויר - מעניין.

* יונת ניסן - שהיא גם תחילת עונת הקינון ועונת הנחשים - התחילה. היזהרו מהצפעים!

* תרומה למשק נתקבלע ע"י מלכה גוס, אחותה של שמחה, לזכר אביה.

פסח שמח לכולנו

שלומית ע.ל.

היירה: הידיעות הגיעו ממקורות נוספים.

לחנני ת השבוע

אביב הגיע , פסח בא
(ועדיין יורד גשם)

השנה יש לנו שבוע עמוס בפעילויות ומקווים
שתיהנו מהחג:

יום שישי, 5.4. ליל הסדר

שבת, 6.4. יסיאסט היי של בימת הקיבוץ בעמיעד

ולמי שלא נוסעים לשם - סרט

יום ראשון 7.4. הסרט השבועי

יום שני 8.4. הופעתו של חנוך רוזן הידוע כ"פנטווי"

יום שלישי 9.4. יערב קולנוע" קולנוע מרכז מציג את "ארתור"

יום רביעי 10.4. ערב "חד-גדיאומצ"י"

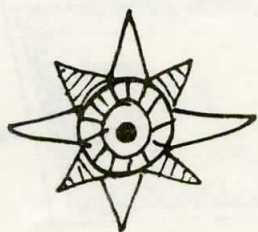
הערב יכלול קטעי שירה, ריקוד, הופעות וכיבוד

יום חמישי 11.4. ערב סקייטיי

יום שישי 12.4. מועדון זמר עם דבורה חבקין (אצלנו)

שבת שלום וחג שמח!

דינה ה.

מזל

כ
ו
ב

10.4. רותי ג'קסון

יונתן ליפשיץ

ג'ף שטרובל

אתי ויטהם

11.4. גל וייסבורט

12.4. יניב גליק

גיל לוין

13.4. ענת כהן

7.4. פרנסי פלסר (נכדה של טנא)

8.4. חגי ריפקינד

רחל אברומוב

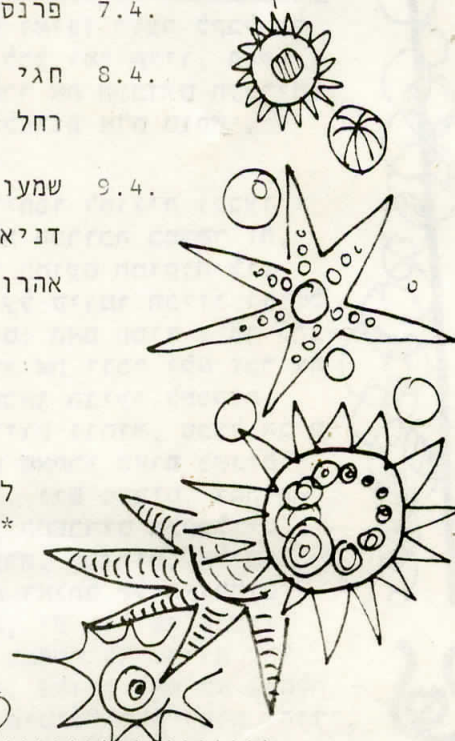
9.4. שמעון שיינגזיגט

דניאלה גנוסלב

אהרון כהן

להולדת הבן - הנכד - הנין

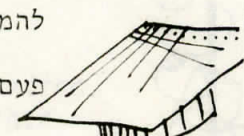
לניקול ולריצ'רד איסטון
לאיליין ולאן
לגברת אבשטיין
ולכל בני המשפחה

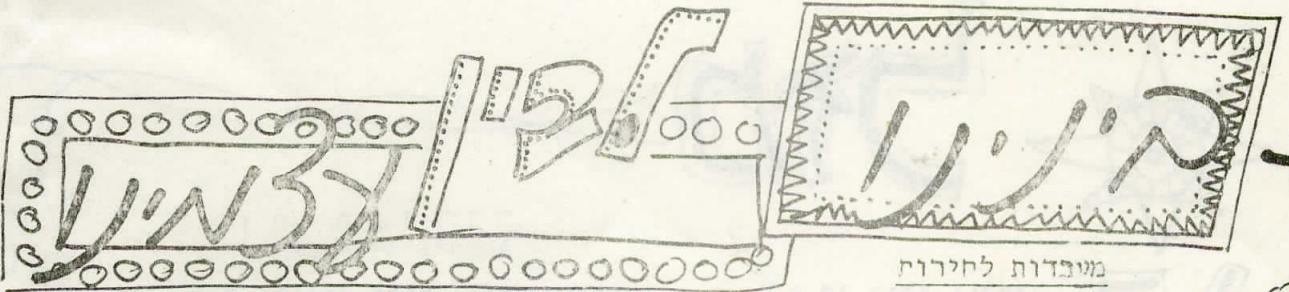
כשאלזה באה לראיין אותי מוועדת "גיל הזהב", אמרתי בין היתר שהייתי רוצה לראות שיסדרו ירח לימוד בחורף. וכך ראובן עשה. זה היה ירח לימוד לגמרי אחר ממה שהיה בעבר, אבל מוצלח. כל הכבוד, ראובן!

זה נתן סיפוק להרבה חברים ויצר תקשורת בין חברים בכל הגילים. לפני שנה, בשיחה בינינו, אמרת לי שהחלום שלך הוא לארגן דבר כזה בחברה. ראובן, עשית את זה והצלחת והרבה תודות, למרות ש"דחפת" את זה בין פורים ופסח.

אני אישית השתתפתי במקסימום חוגים שיכולתי ובמספר חוגים חברים ביקשו להמשיך במשך השנה. אז, ראובן, תתכונן, כי המדריכים מוכנים לעשות כך. הייתי מציעה - כדי לאפשר המשך של חוגים - לארגן כמה חוגים וכל חוג יתקיים פעם במשך 3-4 שבועות. זה יבטיח יותר השתתפות קבועה. ובכן, להשתמע ובהצלחה!

נ ט ע
על ירח אימון

התנ"ך מספר לנו שדינו של עבד עברי שאוהב את העבדות ואינו רוצה לקבל על עצמו מעמד בן חורין, יש לרצוע את אוזנו והוא נשאר עבד לכל ימי חייו. פסק-דין קשה, במיוחד לאור העובדה שהחוק העברי קובע שיש לשחרר את העבדים העברים בשנת השמיטה. והרי הדבר תמוה: היש בכלל עבד שאינו חפץ להיות אדם חופשי, אדון למעשיו הוא?

דורות של חכמים, מתקופת שבטי ישראל ועד ימינו, התייחסו לסוגיה וקבעו בין היתר שלהיות עבד, עם כל נחיתות המעמד, עם כל ההשפלה הכרוכה במעמד זה, עם כל הכפיפות לרצון מישהו אחר, נותן לאדם-העבד ביטחון במועט המוקנה לו, נותן לו קורת-גג ופאטרון ומשחרר אותו מן הצורך להיאבק על קיומו הפיזי ונוטל ממנו כל אחריות, מלבד זאת שאדונו מטיל עליו. שאלו חכמים: האם תמיד ניתן להבטיח שהמשעבד יהיה אדם נוח - הרי במצרים קם פרעה שלא ידע את יוסף ולא זכר את מעשיו של אותו גאון יהודי, שהציל את מצרים מרעב...? ומכאן הגיעו למסקנה, שלחיות בגלות זה לחיות בשיעבוד. וכל כך למה? כי יש גלויות נוחות, שבעל-הבית נוהג בנתיניו הזרים (קרי היהודים, כי אין נתינים אחרים שאחרי מאות בשנים נחשבים לזרים) בהבנה, אפילו כשחגיהם ומנהגיהם אינם שלו. ויש פעמים, וההיסטוריה יודעת לספר עליהן, שהשליט מתחלף, הזמנים משתנים, המשברים הכלכליים והמדיניים תכופים - ואז שינאת היהודים לובשת צורה מכוערת, אכזרית, אלימה. בלי ספק, לשבת בגלות, לשבת במדינה שהאחריות לקיומה היא דאגתם של האזרחים ה"אחרים", זה מצב נוח. אין מלחמות אלא פעם בארבעים שנה, יש גוי של שבת - אם אתה שייך לשומרי מצוות דת ישראל - שתמורת סכום כסף מאפשר לך לחיות לפי ההלכה, בעיות הכלכלה הן לרוב לא שלך... בקיצור, שלוה ואם לא לנחלה הגיעה - לפחות למנוחה. מי שצפה כליל שבת בסרט "אונגית השוטים" ראה דמות יהודי, שהיה בו שמץ של קריקטורה ויחד עם זה הרבה אמת: איש הגזן, בעל הומור, סלחן, מבין ונקב זה טוען - "אנחנו, היהודים הגרמנים, קיבלנו הרבה מגרמניה וגרמניה קיבלה הרבה מן היהודים. הגזענות (הזמן הוא שנת 1933) היא תופעה חולפת..." הוא משוכנע שלגבי היהודים הגלות היא תופעה חיובית.

לחיות בארץ משלך, במדינה שלך, במשטר דימוקרטי שעליך לטפח אותו, כמו שאמא טובה דואגת לילד רך וחולני, זה דבר אחר מן הגלות. קשה יותר, מתסכל הרבה לעיתים קרובות, אבל (אבל גדול) - זה שלך ואין אתה עבד.

דאגה משותפת

שח לי דודיק (שאומר שהוא לא יודע להעלות דברים על הכתב): "הגיע הזמן שנתחיל לגלות את הקיבוציות שלנו בדאגה משותפת ובעשייה משותפת, אפילו אם אלה יחייבו אותנו לכמה גיוסים טובים."

לסימני השאלה שהבעתי - פירש:

"יש דברים שנעשים במשק לטוב ולרע ואיש או שלא יודע או שלא שם לב אליהם. שתי דוגמאות למה שאני מתכוון: מישהו יודע שעומדים לזרוע 2000 דונם כותנה בבית? ואם הוא יודע, האם הוא מבין איזה מיבצע זה? יכול להיות שצריכים עזרה, יכול להיות שצריכים להוסיף עוד כאלה שיעזרו במשמרות - מה, רק נעשה מסירת שבת פעם בשישה שבועות ושלוש על ישראל?"

דוגמה שניה: לטוב או לרע - יואל, ישראל, מיכה ומעט העוזרים הפחות מקצו-4

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

עיים שלהם עלו על דרך המלך וההמלטות העכשיוויות הן בסימן של שניים, שלושה ואפילו ארבעה טלאים לכל הרחלות. הצאן שורץ טלאים שצריכים לטפל בהם, להאכיל אותם ובד בבד עם זה הפירצה הקוראת לגנב. אתה חושב ששכנינו או 'הגנבים החקל-איים' - ואשרי המאמין שהם לא מקומיים - לא מודעים לעובדות? אם לא נעסוק בש-מירה, הברכה תיהפך לקללה. החכמה לא עומדים בעומס העבודה. הם מסתובבים כמו סהרורים. מדוע לא עושים גיוסים בשמירה?"

אמרתי לדודיק שנראה לי שחלק מהבעיה הוא חוסר תקשורת. אנחנו לא יודעים מה שמרחש במשק לטוב או לרע - מי בכלל מודע לעובדה שקיבלנו הזמנות לחלקים שמיועדים ליצוא באגף החמרון של המפעל? מי בכלל יודע איזה כמויות של משלוחים יוצאים מדי חודש בחודש?

כעבור יומיים-שלושה נפגשתי שוב עם דודיק. "איחרנו כבר את המועד - ספגנו מכה של גניבות והריגה טלאים בצאן ועכשיו מתחילים לשמור..."

מוסר-השכל: מוטב ורצוי שגורמי המשק יפנו לחברי הקיבוץ בבקשה להעמיס על עצמם קצת מחוץ לענף שלהם. אין ספק שהתגובה תהיה חיובית ובלא הסתייגות.

חינוך חינוך ואין חינוך

כבר נתקיימו שלוש שיחות בנושא החינוך הקיבוצי ועוד היד נטויה מתוכננת עוד שיחה עם מומחים לדבר ואולי, מי יודע, יגיע התור של הפסיכיאטרים, הסוציו-לוגים, האנטרופולוגים... להתייחס למיטען הרוחני-שכלי שהורים, חברי קיבוץ, מטפ-לות, מדריכים ומחנכים מנסים להקנות לבני הקיבוץ, מן הרגע שהתינוק בא לעולט ועד ליום המיוחל שבן/בת השמונה-עשרה מסיים/ת כיתה י"ב.

יש חיסרון בכל השיחות הללו והוא חיסרון יסודי. הגדרת מהו החינוך הקיבוצי. איש לא טרח לנסח במשפטים ברורים, מה הוא מאמין שצריכים להיות התכנים הערכיים-קיבוציים, שמוסדות החינוך שלנו צריכים לטפח. דיברו על מכשירים ומחשבים, על מעבדות ומגמות, על תסכולים ואינטגרציה, על הטעם ללמוד ב"עמק החולה" והאתגר שמעמיד בית-הספר המקיף בחצור הגלילית, אבל שכחו להזכיר במה שונה ומיוחד בית-ספר קיבוצי משותף מכל שאר בתי-הספר העל-יסודיים. מתגנב ללב חשד, שלא הזכירו את זה כי אולי - חס וחלילה - אין שוני ואין ייחוד, פרט לעובדה הסטטיסטית שבבית-ספר קיבוצי לומדים תלמידים מקיבוצים באיזור ויחד איתם עוד אי-אלה תל-מידים אחרים (תלוי באיזור, מי הם האחרים).

גם בגליון האחרון של "איגרת לחינוך", שחלק לא מבוטל ממנו הוקדש ל"בית-הספר האזורי" עסקו בסטטיסטיקה ולא בתכנים קיבוציים.

לכותב שורות אלה, שעסק ועוסק בחינוך מאז היותו בן שש-עשרה, יש הגדרות וציפיות משלו. הן אינן מתמצות בנושא מרכז אחד לשנה ואולי שיעור מחנך אחד בשבוע.

הזיכוח שהתנהל על דפי עלון זה במשך כמה שבועות על אודות החינוך ובית-הספר המשותף מצטמצם לשאלה אחת: האם קיים עוד חינוך קיבוצי, כן או לא? אם התשובה חיובית, מוצדק קיומו של בית-ספר קיבוצי משותף. אם התשובה שלילית, אז מוטב לשלוח את ילרינו לחצור הגלילית, כי אפשר להגיע לאותה מידה של מכשור ומחשוב, במידה שנרצה בזה.

(בינינו לבין עצמנו - סוף)

באך וויאלדי התהפכו בקברם

היה קפה-קונצרט במועדון ביום ב' השבוע. למה לא באת?

אני אוהב מוסיקה קלאסית ולא סובל את "הריגת" יצירותיכם של מלחינים כמו באך, מוצרט, ויאלדי וכו'.

יש לי חדשות בשבילך. בתקופת חייהם של חלק מן המלחינים האלה רמת הנגינה לא היתה כל-כך מי-יודע-מה. הנסיך-הפאטרוני ניגן בצ'לו ודודתו החרשת זיגנה בחליל, הבן הצעיר של הנסיך ניסה את מזלו באבוב, זכומר החצר זייף בצ'מבלו. אף אחד לא מתהפך בקברו כשההרכב הקאמרי של דרום-החולה מבצע, בשגיאות פה ושם, יצירה מפורסמת זו או אחרת.

אני, בכל אופן, נהנית. חל שיפור בכיצוע, לדעתי, ואני בעד לתמוך בכל תוצרת ביתית. לא נורא אם לפעמים מנגנים פורטיסימו במקום פיאניסימו - זה כמו פירוש התנ"ך!

חבל שהתוכנית לא היתה יותר ארוכה.

העוגה, לפחות, היתה טעימה והנגנים הפכו גם לתורנים אחרי הקונצרט ושטפו את הכלים. צריכים לדעת לעשות חשבון רווח והפסד נכון. כנגד כמה זיופים פה ושם היו שתייה ועוגה, אווירה נינוחה ומוסיקה מכל הסוגים. אני לפחות לא נסעתי לראות את ההפסד הצורב של קבוצת הכדורסל של הגליל העליון.

א ר י ק

זוהי כתבה מוזמנת...

פנינה ליפשיץ הרגישה שאין לה מספיק מילים, כדי לתאר את רגשות חוסר האונים, התסכול, הזעם, החרדה, הכאב ועוד שהיא חשה - חדשות לבקרים - כשהיא מוצאת במרכולית שקיות פתוחות, ניירות ממתקים מאחורי המדפים, קופסאות ריקות וכו' - -

הקש שהגדיש את הסילאה ושבר את גב הגמל היא קופסה קטנה כתומה וריקה של 36 שקופיות, שנמצאה מושלכת בפח בחוץ, כשתווית המחיר הצהובה עדיין מציגה בחוצפה את המחיר - 11,211 ש" (אחד-עשר אלף, מאתיים ואחד-עשר שקל). עובדות המרכולית יודעות שקופסה זו לא נקנתה...

(מכירים את ההרגשה, כשאתם באים לקחת את האופניים והם אינם? מישו לקח! תקחו את ההרגשה הזאת ותכפילו פי עשרה)

ופנינה חושדת - כמעט בטוחה - מי זה, אבל איך תגיד? איך תוכיח?

אז, דוילק, גנב/ת קטן/ה ומוש... את/ה רוצה פה משטרה? טביעות אצבעות היו מגלות מהר מאוד מי את/ה!

למי שאין משמעת עצמית להתמודד עם החופש ועם הכורח לאחריות אישית - יש מוסדות סגורים שיכולים לדאוג לו, ועט כל הדמיון - אנחנו לא מוסד כזה.

שלומית (בשם פנינה)

ומתורה

בברי' 5

בואו איתי לצרפת הרחוקה. שם, בפרברי פריז, בין גנים וארמונות, נמצאים גני התערוכה. לאורך כל השנה מתחלפות שם התערוכות, אבל פעם בשנה, בין הרביעי במרץ והעשירי בו, מוקדש שבוע לתצוגת ציוד ותוצרת חקלאיים ובאים לשם מכל רחבי אירופה ומעבר לה.

בביתן הישראלי המולה רבה. קניינים ולקוחות וסתם סקרנים מסתובבים מן הבוקר עד הערב בין הדוכנים. בודקים, שואלים, ולפעמים גם מזמינים. ומיהו הגבר הנאה בחליפה מהודרת, מעונב למשעי, העובר מדוכן לדוכן - מסביר כאן בצרפתית, שם בספרדית או באנגלית? "ג'קי, אתה מדבר ערבית? בוא תתרגם לי רגע!" נשמע קול מתחנן. כן, זהו ג'קי עמר שלנו, הנציג הישראלי של "רוית-אירופה", חברת הבת של "רוית", המציגה שם ציוד שונה במהותו מן המוכר לנו בארץ.

"אחת הסיבות ששלחו דווקא אותי היתה ידיעתי את השפה", מספר ג'קי. "למעשה לא הכרתי את הציוד המוצג שם ולפני שנסעתי למדתי את המערכת בגבעת ברנר. זוהי מערכת השקיה ממוחשבת, לשם השקיית-עזר, המסוגלת להשקות 9 דונם בבת אחת בעזרת ממטרת "תותח", המופעלת בלחץ גבוה מאוד."

"היתה זאת תערוכה מדהימה. האולם המוקדש כולו למזון, למשל, השתרע על שטח פי עשרה מחדר-האוכל שלנו וכשנכנסים אפשר להתעלף רק מן הריח של הגבינות, הדי-נות, הבשרים השונים. אפשר ישר במקום לקבל סנדוויץ' - לחם צרפתי עם בשר מעושן..."

בביתן הישראלי היו תישעה דוכנים ורוב הנציגים היו קיבוצניקים. כולם גברים. אבל העירוניים הביאו גם את הנשים! המקום היה מאובטח ע"י איש ביטחון, בתוספת בחורה שסרקה בתדירות את הסביבה."

"בהתחלה, כשהגענו להרכיב את התצוגות, היינו כולנו בלינס וחולצות פתוחות. עם פתיחת התערוכה החלפנו לחליפות, ובמשך כל השבוע ככה. אז בסוף, כדי לפרק - שוב ג'ינס. הרגשנו כאילו גמרנו מילואים והורדנו את המדים", צחק ג'קי.

איש המכירות הישראלי הקבוע התקשר כבר מקודם אל לקוחות קבועים וקונים בפו-טנציה. הראשונים הגיעו, כדי לבדוק אם יש חידושים, אחרים - להשוות מחירים. באו למשל, הולנדים המרכיבים מערכות בצפון אפריקה. הצרפתים בכלל מעדיפים לקנות "שחור-לכן-אדום", ויש הנרתעים מלקנות תוצרת ישראל. גם המחיר שלנו בעייתי לצרפתים שאצלם היה פיחות ומחירינו הם בדולרים.

"האם הספקת גם לבלות?" - "סך-הכל הימים היו מתישים, החל בנסיעה של שעה מה-מלון במרכז פריז (ליד ה"שאנס אליזה") לתערוכה. משעה 9.00 עד 18.00 היתה התערוכה - כה פתוחה וממש היה זרם מבקרים כל הזמן. היה מרתק. אבל לפעמים לא נשאר זמן לנשום, במיוחד בשבילי, שביקשו ממני לתרגם גם בדוכנים אחרים. אבל ע"י זה למדתי גם מה יש לאחרים להציע. עד שהתקפלנו, וחזרנו למלון היה כבר 19.30. אבל אכלנו טוב. לא היתה מסעדה אחת שממנה התאכזבתי. את ערב פורים בילינו ב"מולין רוג'!" גם הלכתי להופעה של אנריקו מסיאס. הוא שר בין היתר כמה שירים בעברית וזה היה מרגש מאוד.

אני מכיר טוב את פריז. יש לי שם אח ומספר קרובים. לילה אחד גם התארחתי אצל משפחתו של בחור שהיה אצלנו באולפן.

"ספר קצת על פגישות מעניינות."

"פגשתי את נשיא צרפת."

"?!"

"ישראל א. ביקש ממני למסור מכתב למישהו ב"ארמון ד'אליזה". טלפנתי ואמרו לי לבוא לארמון. ככה סתם. בכניסה הזדהיתי ושומר ליווה אותי עד למשרד. בדרך ליציאה

(לפריז ובחזרה - המשך)

פחאום הופיע מיטראן. הוא עבר ממש לידי ואמר: "BON JOUR MONSIEUR" וענית: "BON JOUR, MONSIEUR LE PRESIDENT". זהו. אחי לא היה יכול להאמין!

פגישה מעניינת היתה לי גם במלון. ליד הקבלה הופיעו שלושה מרוקנים. אחד מהם התחיל לדבר איתי. מסתבר שגם הוא בא לתערוכה החקלאית והוא סוחר עשיר מרבאט. אמרתי לו שאני נולדתי ברבאט ושאתי ישראל. הוא הזמין אותי לבוא לבקר אצלו וסיפר שהרבה ישראלים באים לשם. 'אל תשכח', הוא סיים את השיחה, 'בשבילך מרוקו היא המדינה הראשונה וישראל המדינה השניה. למחרת בא גם לבקר אותי בביתן שלנו'."

שאלתי: "והזמנות קיבלתם אחרי כל ההרפתקה הזאת?"

"את זה נדע רק בעוד כחודשים, אחרי שהנציג שלנו יבקר אצל כל הלקוחות שגילו עניין והשאירו כתובות לשם ביקור מעקב."
נחיה ונראה.

א נ ג ה

אולי רצוי וכדאי לנסות להפוך את הגליון הקרוב של "דברי" למעין הגדת פסח היתולית, כי יום ו' הבא עלינו לטובה הוא יום אחרון של פסח תשמ"ה.

הדבר ייתכן במידה שחברים מכל הגילים ינסו לכתוב נוסח חדש והומוריסטי לחלקי ההגדה המצויה בידינה

ארבע קושיות (קושיות, מתנדבות, ארבעה קשיים...)

ארבעה בנים - חכם, רשע, תם ומי שאינו יודע לשאול...

התכנסות חכמים בבני-ברק

עשר מכות (של הקיבוץ. של המדינה)

ויהי בחצי הלילה

הא לחמא

חד-גדיא - ועוד ועוד.

אולי תופתע המערכת ויופיע שפע כתבות מצחיקות...

א ר י ק

**באוניטה
קבוצה**

ניבוצניק

חלק א'

טסנו לאתונה ומשם למילנו ואז, מוקדם למחרת, עלינו על הרכבת (דרך שלגים) למדינת מינקו. הזמן דחק - אז תפסנו מונית ישר למרכז מונטה-קרלו. הגענו לאולם ומייד ראינו שלט ענק "אליפות אירופה לברידג'", עם הדגלים של כל המדינות אשר משתתפות בתחרות. בתוך האולם עצמו כ-100 שולחנות כבר מוכנים לתחרות, עם מחיצות מיוחדות על כל שולחן - כך שבזמן המשחק אינך רואה את בן-זוגך, רק איך הידיים שלו שולפות את הקלפים הנכונים בזמן הנכון - או להיפך. על הקירות רשימת המשתתפים, הכול באווירה המיוחדת של צפייה למאבקים שעומדים בפתח.

נחנו קצת בבית המלון שלנו (די מפואר 4 כוכבים - אבל עם תעריף מוזל למש-תתפי התחרות של \$ 20 ללילה, אלא כל פעם ששתינו שתי כוסות מים - עוד \$ 1½). התלבשנו בחליפות יפות ויצאנו לקרב - הסיבוב הראשון משעה 8.00 עד 1.30 בבוקר נגד 15 זוגות אחרים - סך-הכל 30 לוחות. התחלנו די טוב נגד אלופי ישראל, ואז היו הרבה תוצאות לא טובות, ויצאנו חפויי ראש מהאולם - ומייד קיבלנו חוברת מודפסת עם כל הידיים שזה עתה שיחקנו. התיישבנו ב"קפה דה פריז", מול הקאסינו הגדול, והתחלנו לנתח מחדש, יחד עם עוד 180 זוגות. היינו כבר רעבים, הזמנו מרק, רביולי ומשקה - \$ 12 כל אחד. חזרנו לאולם, כאשר המחשב כבר הצליח להדפיס את כל התוצאות - ומצאנו שם: פרימוסט ושטרובל 38%, מקום 182 מתוך 184. לא טוב. חזרנו לבית המלון, אבל לא יכולתי להירדם. כל הידיים הלא מוצלחות רדפו אותי רוב הלילה. קמתי מוקדם, רעב, וירדתי לטרוף ארוחה דשנה - סלטים, גבינות, ביצים וכל השאר. מגיע לחדר-האוכל - ומוצא על השולחן לחמניה, פרוסת לחם בודדת עלובה, עוגיה נחמדה וכוס גדולה של קפה. פתאום התגעגעתי לחדר-האוכל של כפר הנשיא, לאנג'י!

הסיבוב השני הרגשנו יותר בטוחים והשגנו 44% ועלינו למקום מצטבר...180. קצת יותר טוב. באותו סיבוב שיחקנו נגד זוג שקט ומאוד מנומס מפולניה - ורק מאוחר יותר גילינו שאלה בעצם כעת אלופי העולם. שיחקנו גם נגד אלוף אירופה, שְמֵלָה, באותו סיבוב, צרפתי סימפטי מאוד. אצלו ישבו 3-4 "תלמידות" שהסתכלו בכל תנועה שלו ביראת כבוד. ואז ג'ף ואני מגיעים לשולחן שלו וברור שמאוד נהנינו מתשומת הלב הפתאומית - ומחליטים "להראות" לו, מה זה ברידג' בסגנון אילת-השחר, קרית-שמונה, ולסחוט ממנו לקיחה נוספת. כתוצאה מכך השיג מאיתנו לקיחה נוספת מכל שאר הזוגות!

שאלה: למה, כאשר כמעט בכל מועדון ברידג' באירופה יש לפחות 50% שחקנים מהמין היפה - למונטה-קרלו הגיעו רק 8-10 בנות, מתוך 368 שחקנים?

חלק ב'

לאחר הסיבוב השני הפרידו בין 64 הזוגות העליונים ביותר אשר עלו לגמר לבין שאר הזוגות, אשר המשיכו לשחק עבור פרסים פחותי ערך מאלה שבגמר. היות ולא נכנסנו לגמר, אין טעם להקדיש לו הרבה מילים ועיקר תשומת הלב במונטה-קרלו עברה לשאר הזוגות. אותו שְמֵלָה ניצח בגמר בהפרש ניכר ואחריו זוג מאוסטריה ובמקום השלישי - מסורט ובוררֵט, הזוג הגדול מאיטליה.

ומי לא עלה לגמר? אף לא זוג אחד מישראל עלה. כמו כן אלוף סקוטלנד, כמו כן היהודי הצעיר מלונדון, אשר לקח מקום ראשון בתחרות של כל אנגליה של "MANCHESTER GUARDIAN". אז נגד כל אלה ודומיהם המשכנו לשחק בשני הסיבובים הבאים.

באותו ערב, בשעה שמונה וחצי, התחיל הסיבוב השלישי. ג'ף ואני הרגשנו כבר משופשפים די צרכנו והתחלנו לשחק ברידג' בסגנון המומחים - והתוצאה לא איחרה לבוא. יצאנו הפעם מהאולם מאושרים, התיישבנו ב"קפה דה פריז" ולא שמנו לב כמה

(קיבוצניק במונטה-קרלו - המשך)

עלתה הארוחה - בעצם אינני בטוח בכלל שאפילו אכלנו משהו. ניתחנו ידיים, הסברנו ליתר הזוגות מישראל, איך חייבים לשחק בתחרות ברמה כזאת, חזרנו לאולם וראינו תוצאה נאה בהחלט - מקום 30 עם 52.5%, ועכשיו היינו במקום 146. היות והשעה היתה כבר 3.30 בלילה, חזרנו לבית המלון ושוב לא יכולתי להירדם - כל הידיים הטובות עברו לפני, והתחלתי לחשוב איך למחרת -בסיבוב הרביעי והאחרון - נחסל את כולם. רק שאלה אחת התחילה להטריד אותי - מה לעשות עם הפרס הכספי?

חלק ג'

כאשר ירדתי הפעם לאכול ארוחת בוקר, הרשיתי לעצמי להזמין פרוסת גבינה - \$ 4. נכנסנו לאולם כמצב-רוח מרומם ועם ביטחון עצמי מלא. אבל לא עברו לוחות רבים וכבר הרגשנו שזה לא הולך טוב. אז התיישב נגדנו זוג מספרד והכריזו 4 ספייד. ג'ף התערב 5 לב - הכרזה טובה - והספרדי הכריז 5 ספייד. טוב מאוד. עוד נפיל אותם. הם מפסידים את שתי הלקיחות הראשונות - ואז הכרוז מוביל ספייד. אני נותן קלף נמוך - ואז הספרדי מהסס, מחשב, מהרהר, מהסס, מזיע - ולבסוף שם אלוף ספייד וג'ף חייב לתת את המלך ספייד הבודד מידו. החוזה מצליח - לא טוב לנו. ביד הבאה ג'ף מנצל שיטה מקורית משלו לדובב אותי אודות מבנה היד שלי - וכולם מתפעלים משיטתו. ג'ף כל-כך מבסוט ומכריז 7 ספייד - GRAND SLAM! פתאום מתח אדיר באולם - כי כולנו יודעים שאין אף זוג אחר אשר העז להגיע לחוזה כה גבוה. אני מצפה שכל רגע התלמידות של שְמֵלָה יטשו אותו והן יבואו לראות אלוף חדש קם באירופה. ג'ף משחק את היד בביטחון ובתנופה, ואז מוציא ספייד מידו. הספרדי הראשון שם קלף נמוך - ועכשיו תורו של ג'ף לחשוב, להסס, להרהר ולהזיע - ולבסוף עולה עם המלכה, והספרדי השני לוקח אותו עם המלך - החוזה המקורי שלנו נכשל. מאוד לא טוב. (מזל שתלמידותיו של שמלה לא הגיעו).

יוצאים מהאולם מאוכזבים - שוב רק 38% ומקום סופי 168 מתוך 184.

סיכום

אין לי הכישרון לתאר את כל המתח, העניין, המחשבה והיופי במשחק הברידיג' ברמה כזאת שהיתה במונטה-קרלו. מספיק אם אומר שעל כל קלף שהופיע היו ארבעה אנשים חושבים, ובודקים, ומתמודדים - עד שהיו מוכנים לשחק את הלקיחה. וזה נמשך 30 לוחות רצופים, ז.א. 390 קלפים כל סיבוב, בערך 5 שעות רצופות כל משחק, ממש יופי.

בשבילי זאת היתה חוויה בלתי נשכחת. הייתי בר מזל שנפלה לידי ההזדמנות להשתתף בתחרות הזאת ולהתמודד עם הטובים ביותר בכל אירופה. אני רוצה לסיים עם כמה מילים של תודה לאותם החברים אשר עודדו אותנו לצאת לתחרות: ליעל שהת-רוצצה כל-כך להשיג את כל האישורים; ובעצם לחברה כולה, אשר מאפשרת לחברים להשתתף בתחרות כזאת. כתוצאה מכך מאוד רצינו להשיג מקום מכובד יותר ע"מ להביא כבוד וסיפוק לחברתנו הקטנה וזה לא עלה בידנו - בעיקר בגלל חוסר הנסיון שלי במשחק ברמה כה גבוהה. כאשר התרגלתי לרמה - עשינו לא רע. אינני יודע מתי - ואם בכלל אי-פעם - תזדמן לי שוב עוד תחרות כזאת. אבל אם כן, אעשה כמיטב יכולתי להשתתף שוב ודומני שבפעם הבאה נוכל להשיג מקום גבוה יותר.

הערה לאנשי הפלחה: מעניין לדעת, שרוי בוסקילה שולט על יותר דונמים מהנסיך של מונקו. והערה לחברים שאוהבים הימורים: נכנסתי לקאזינו הגדול עם \$ 20 בכיסי - ויצאתי עם \$ 40. אז לפני שתבקרו שוב בקאסינו - אני מוכן להתחלק אתכם בשיטתי ברולטה!

קולין וג'ם

מציעה צבוקה לא רחמים צבוקים

לפני שבועיים נערכה במרכז הערבי-יהודי תערוכה שקטה של אומנים יהודים, רבים מהם בעלי דיעות שמאלניות, שאינן מייצגות תמיד את האיש ברחוב. מובן שנוכחותו של חבר כנסת ככהן-אבידוב, שמאחוריו עדר מעריציו, מהווה פרובוקציה ותוך זמן מועט הפך המקום לבימת ויכוח סוער ולתיגרת ידיים.

אין זה מוזר או מפליא שאיש שנבחר לפורום הדימוקרטיה הגבוה יתנהג בצורה סובלנית כזו וישמש דוגמא מושלמת לבוחריו, כיצד יש לתמוך באומנות בעזרת נחת הזרוע וחדות הלשון?

בעוד ועדת הכספים של הכנסת דנה בקיצוצים מרחיקי לכת במשק הישראלי ומצבו החמור, מעדיף יושב-ראש הוועדה להראות דוגמא ומופת לעת צרה ומוציא ממכס נמל חיפה מכונת "פלימות" אמריקנית אדירה, שאת גודלה קשה לקבוע ואת צריכת הדלק שלה - עוד יותר קשה. מה שבטוח הוא שמפלצת כזו כבר מזמן לא ראו כבישי ישראל מאז עבר עידן הדינוזאורוסים לפני מליון שנה.

ושוב, מה על העם הפשוט היושב בציון להבין ממעשי נבחריו?! שמהיום והלאה רצוי ואף מומלץ לקנות מכונות ענק אשר אינן חסכוניות, ומעבר לזה, הקנייה אפילו מטיבה למדינה, כי הבעלים הגאה שילם 300% מכס על המכונת. כמובן, זה מעשי אם נשאר מעט עודף מהחודש שעבר. נו, אז קצת שפיות יש?!

משרד החוץ מקצץ 10% ממשכורות העובדים. כאות הזדהות עם עובדים אלה חברי הכנסת העלו את שכרם ב-10%, ואכן כל הכבוד לנציגי העם.

ומה אנחנו צריכים לחשוב? שיש צורך להתרשם ממילים יפות על קיצוצים וויתור-רים ועוד כהנה וכהנה?

תלמידי ישיבה אוכלים ולומדים תלמוד - שיהיו בריאים, אמן! ומדי חודש זורם סכום של כ-40,000-60,000 ש' לכל בחור ישיבה, ברוך השם וברוך משלם המיסים הישראלי והאמריקני.

וזה בזמן שאת הפנסיונרים רוצים להפוך לקבצנים, לאחר שתרמו שנות עמל ויצירה. ואת עובדי הייצור, המקדמים את המשק בכל ימות השנה, הופכים למטובסדים ולנתמכים.

אין זה סוד שחובשי השטריימלים ולובשי השחורים נראים כמליונרים לעומת חי-לונים, הזוכים לקבל משכורת מגוחכת של פחות מ-30,000 ש' לחודש.

היכן ההגיון והצדק היהודי? האם זה קרקס או טרגדיה עצובה של מדינת היהו-דים? ארץ שחיה מתרומות, ארץ שחיה מתרמית. ארץ שבה כל נבחר נעשה דיקטטור בזכות היותו נבחר. מושגים כמו "אחדות", "שיתוף פעולה" ו"בניית מדינה" נראים כאן כב-דיחה וטקסט מרופט של דימוג.

אין ממשלה וגם אין דוגמא וחינוך! שברו את הכלים ולא משחקים!

והתשלום מכאיב ומעציב את הלב: בנים-חיילים שאינם עוד בחיים.

"ממשלה כל-כך ימנית עם כל-כך הרבה ידיים שמאליות מעולם לא ראתה מדינת ישראל."

ועוד אומרים שיהיה טוב?!

שבת שלום
יניב ב"י

ס פ ר י ם ח ד ש י ם ב ס פ ר י ה - מ א ר ס 1985

פּינטר, הרולד	בגידה
זמרי, ד"ר אוריאל	ידען ספורט 5-1984
שקד, גרשון	גל אחר גל בסיפורת העברית
דפני, אמוץ	צמחי בר ראויים למאכל
דונלדסון, מרגרט	חשיבתם של ילדים
הרסגור, תמר	שכנים
סיני, ד"ר אפרים	במלוא העין: מעולמו של רופא
קוטזי, ג'.מ.	מחכים לברברים
מק-קאלדס, קרסון	חברות כחתונה
צורית, אידה	עיר הנידחת
גולן, שמאי	חופה
קייל, דנקו	רפסודת חרכות
לסינג, דוריס	האישה האחרת
פרנסיס, דיק	רפלקס
קינן, עמוס	ספר הסאטירות, 1948 עד 1984 ולהיפך
לוסה, מריו ורגס	דודה חוליה והכתבן
סטפאני	מלפפונים חמוצים עם שוקולד
אנטוני, אוולין	מפגשים
מוריס, דזמונד	ימי כיבר
קאנטי, אליאס	הלפיד באוזן
אדמס, ריצ'רד	הנערה בנדנדה
עומר, דבורה	פתאום באמצע החיים
שיהי, גייל	מפלסי דרכים
רוזן, דב	ספר פסוק לי שמך
גריזמר, ד"ר ב.	התינוק הפג

בחדר העיון

וילנאי, זאב: אריאל - אנציקלוגדיה לידיעת א"י: חוקרים, תיירים
 אפעל, ישראל - עורך: ההיסטוריה של א"י: ישראל ויהודה בתקופת המקרא, 2
 שרף, מנחם - עורך: מפתח "קתדרה" 1-20

יד טבנקין

YAD TABENKIN

מרץ 1985

בקיטור ולענין על...

מחקר ב"יד-טבנקין" לקראת ועדת תק"ם:

ירידה בשיעור גידול האוכלוסיה הקיבוצית

בשיעור הגידול השנתי של אוכלוסית התנועה הקיבוצית חלה ירידה בשנות ה-80. בעוד שבעשור 1970-1979 היה הגידול השנתי הממוצע 2.5 אחוזים, הרי בשנות ה-80 הראשונות היה הגידול השנתי של אחוז אחד בלבד. ממצא זה עולה ממחקר של יוסף לניר, שהושלם באחרונה ב"יד-טבנקין", מכון המחקר של תק"ם, במסגרת פעילות עניפה לקראת ועידת תק"ם שתקיים ביוני ש.ז.

הגידול בשנים האחרונות קשור ישירות לירידה בשיעור הילודה ולחוסר קליטה ברוב הקיבוצים. שיעור הילודה בקבוץ ירד מ-25.7 לאלף ב-1972 ל-22.3 לאלף ב-1982.

רק קצב גידול של 3 אחוז לשנה לפחות (ע"י גידול טבעי וע"י קליטה) יש בו כדי להבטיח את גידולה של התנועה ב-35 עד 40 אחוז בעשור הקרוב והעלאת חלקה באוכלוסיה הכללית מ-3.5 אחוז ל-4.

במחקרו מצביע לניר על הצורך לרכז מאמץ קליטה לשכבת הגיל 20 עד 39 (שהיא גם שכבת הפוריות) כדי להבטיח ששכבה זו תהווה לפחות 30 אחוז מכלל האוכלוסיה. המבנה הגילי הנוכחי של מרבית הקיבוצים הנו לקוי ושכבת הגיל 20-39 נעה במרביתם בין 23 ל-27.8 אחוזים בלבד. מבנה דמוגרפי לקוי פוגע בכושר ההתחדשות הדמוגרפית של כל קיבוץ ויש בו סכנה לתנועה כולה. לפיכך נדרש מאמץ קליטה מכוון לשכבת גיל זו.

מחקר ב"יד טבנקין" מעלה אפשרות:

סוריה במבוי סתום - עשויה להמר

תקוותיה של התנועה הלאומית הפלסטינית ועצם יכולת ההשרדות והפעולה שלה תלויים ברצונו הטוב של המשטר האשמי, עמו היא נאבקה על ייצוג הפלסטינים ועל האחיזה בגדה המערבית. סיכום זה עולה ממחקרו של דן שיפטן על יחסי ירדן-אש"פ בעקבות מלחמת לבנון.

המחקר הושלם באחרונה ופורסם ע"י "יד-טבנקין", מכון המחקר של התק"ם. מהמחקר עולה עוד כי ההתפתחויות האחרונות חיזקו את תומכי ירדן שבקרב הפלסטינים. בהתייחסו לסוריה קובע החוקר, כי המהלכים האחרונים בעולם הערבי דחקו את סוריה לפינה, וזו מאבדת והולכת להשפעתה. "יריביה בבגדאד, בקאהיר, בעמאן ובאש"פ הצליחו לבדד אותה ולהרחיקה מעמדות כה מדיניות שבהן החזיקה בעבר. המהלכים, שהגיעו לשיאם בהיווצרות ציר מצרים-ירדן-אש"פ-ערפאת, נתפסים ע"י סוריה כפרובוקציה. לא רק סאדאת (1973, 1977) וערפאת (1984) עשויים להמר כאשר הם נדחקים למבוי סתום"- קובע המחקר.

קיבוץ חצרים מציע לבחור באהרן ידלין כמזכיר התק"ם

לקדנציה הבאה

חבר יקר,

הננו רוצים להביא לידיעתך כי אספת החברים של קיבוץ חצרים החליטה פה אחד להציע את חברנו אהרן ידלין כמזכיר התק"ם לקדנציה הבאה עם החלפתו של יוסף פרלמוטר.

מדוע הצענו את אהרן?

- א. בראש וראשונה משום שאנחנו בטוחים שדווקא אדם כמוהו, איש חינוך וחברה מובהק - נחוץ לנו עתה. אהרן יידע להקדיש מזמנו וממרצו לקדם בתוכנו פנימה את שנראה לנו היום חשוב ביותר: עבודה חינוכית-חברתית-רעיונית שתהיה שוות ערך בכובדה למימד הארגוני-כלכלי שהתנועה עוסקת בו הרבה כל-כך. דומה שבגלריית האישים בתנועה אין מי שמצוי בדברים כמוהו ומוכן לקחת על עצמו את תפקיד המזכיר.
- מה שנחוץ לנו עתה הוא מזכיר איש רעיון ומחנך.
- ב. אהרן הנו אישיות ציבורית בחברה בישראל. הוא יעשה מהלך שלא רבים מחברינו עושים. מן הפעילות הכלל-חברתית הלאומית אל הפעילות בבית פנימה. עמידה בצומת מעין זה תורמת לקשר החיובי שבין הקיבוץ למדינה. אנו זקוקים לאדם שידע לדבר אל החברה הישראלית הכללית ולחדש את הדו-שיח בינה לבין הקיבוץ. כשר חינוך לשעבר קשובות לאהרן אזניים רבות.
- ג. אהרן הנו אדם קשוב במיוחד להלכי רוח בין אנשים צעירים. דרוש לנו מזכיר שידע לנהל דו-שיח עם חברות צעירים ולפתוח בפניהם אפיקי פעולה ושותפות. נסיונו של אהרן ופתיחותו מבטיחים זאת.
- ד. נודה לך אם תביא את הדברים הללו לידיעת החברים בקיבוץך בדרך הנראית לך.

בשאלות והבהרות אפשר לפנות לגדעון אלעד

057-673536

בברכה

חברי קיבוץ חצרים

=====

13.3.85

קיבוץ רמת הכובש

לכבוד כפר הנשיא - המזכיר

באסיפה הכללית שהתכנסה בתאריך 9.3.85 ברמת הכובש הועלה לדיון נושא הסתבכות התק"ם. חברים רבים הביעו דעתם ובסופו סוכם:

1. אסיפת רמת הכובש קוראת לכינוס מרכז התק"ם שידון בשיטה שהביאה להסתבכות התק"ם.

2. האסיפה קוראת לוועדת יוספטל לסיים בהקדם את עבודתה ולפרסם נסקנותיה.

בברכה

עזי אגסי - מזכיר

נוכחים: לס, ג'אק, הרי, מיכיל, מיכאל כ., יניתה, ארווין, דודיק, יעל ש.
חסרים: פרנקי

- (1) התקיים דיון נוסף לקראת האסיפה על רשימת היוצאים והבקשות ללימודים.
- (2) רבקה ס. - נכנסת לעבוד בחדר-חולים.
- (3) הרולד ו. - סוכם שהרולד חוזר לעבוד בענף כותנה-בית. יחד עם זה רשמה לפניה הוועדה את רצונו של הרולד לחזור לבניין, כדי ללמוד את הנושא בעתיד.
- (4) טוני י. - ייכנס לעבוד באחזקה במשק. בינתיים עובד בחדר-האוכל.
- (5) שבי מ. - נכנס לעבוד בלול לתקופה של כ-6 חודשים.
- (6) נחמן א. - יעבוד כחצרן/תברואן במסגרת ענף הנוי לתקופת נסיון של 6 חודשים.
- (7) עדנה ק. מלמדת באולפן במקום שרה ד.
- (8) שרה ד. - עובדת בפעוטון "פזפר" במקום יעל ס.
- (9) יעל ס. נכנסה לעבוד במטבח
- (10) רינה א. - עובדת יומיים בשבוע. יום אחד בסידור ח"א לקבלת שבת ויום אחד לפי צרכי הסידור.
- (11) אודי א. - ייכנס לעבוד במפעל אחרי תקופת מעבר בחדר-האוכל.
- (12) שמעון פ. - נכנס לעבוד במפעל במחלקת הרכבת ברזים

נוכחים: מיכאל כ. אורי ש. אוסי, ג'ין פ, בני ג, גדי, מיכאל ד., וכו'

נעדרים: בני ג, אורי ש, גדי

לא ידוע: שאול סמברג

(1) אישור דו"ח קודם

מיכאל כ. הסביר שלא ניתן לאשר את הדו"ח הקודם, כי לא רשמו דו"ח קודם. לכן רק אישרו בפעם השלישית את הדו"ח מלפני חודש. (ברוב קטן של 8 נגד 8).

(2) הוצאת השלוחה:

בעקבות הדו"ח באסיפה על המצב המשקי וכספי של המשק, ע"י מ.ד. הציע מ.כ. לשקול מחדש את הנירוסטה. ג'יסון (שלא נרשם בין הנוכחים) הסביר שזה 45 ק"ג נטו - נימוק כבד למדי בעד! בעד מה? התעורר ויכוח קולני - חולני, והוחלט סופית לדחות את הוצאת השלוחה עד אחרי תקופת ההרצה במפעל החדש.

(3) מכירות ברזים:

שיווכל וטכנובר בקשו להגדיל את הזמנותיהם לשנת תשמע. יאיר שם ברז לכל אחד.

(4) חמרן:

שמואל (ראה ג'סון) הסביר שקיים מחסור גדול במספר הקוקיות. לאחר ויכוח בינוני עד רועש הוחלט: קן הקוקיה!

(5) רות:

(ראה סעיף ארכיאולוגיה)

(6) ארכיאולוגיה:

(ראה סעיף רות)

(7) נסיעות לחו"ל:

מאחר ובוטלה שיטת התור לנסיעות, יסעו החודש:

(1) כוכבה, קני, הנרי, רוי, יוסף, אדי, ו"אף" מוסי - ללס ויגס לתחרות ברידג', (התנאי שילבשו חולצות הבונים בכל עת התחרות)!

(2) דוד א. - הסתלקות

(3) דוד ד. - הסתגלות (4) דוד ? - הסתלקות

(5) ליריז הבינלאומי ליציקות ביפן - יצאו צפורה, שוש א, ג'ין וו, רות ר, גויס, ג'ין פ, ג'נט, נעמי, יהודית, שושנה, שוש ב-צ, אלזה, קרול ל, קרול ש, מירנדה, ושאול סמברג. (נסיעה זו מותנית בהתחייבות לעבוד 6 חודשים בבית היציקה.)

(6) כל הנסיעות הרגילות החודשיות (במידה ויחזרו בזמן מהנסיעה הקודמת)

(8) עבודה בפסח:

בעקבות ליבוי החגים, הוחלט לקיים יום גשר לכל עובדי המפעל - כולל חברים - מליל הסדר ועד לחג הבכורים. (אין חובה להחזיר את השעות).

(9) מינויים:

הקונצרט הבא ב-31.4.85.

רשם: י.ב.מ.

בדיקות למניעה של סרטן המעי הגס - כפר הנשיא 1985

=====

מטרת המאמר - הסברת נושא סרטן המעי הגס וכיצד אנו מתכוונים לנסות ולבער אפשרות של סרטן זה בכפר הנשיא, ע"י מניעה משנית או בדיקות לגילוי המוקדם.

נטיית ליבם של אנשים רבים היא להדחיק ולהתעלם מנושאים כאובים או מפחידים, להשלים עם הגורל ולהרים ידיים. לא כך בחרה הרפואה המודרנית של המאה הנוכחית בכל הנוגע למחלות הממאירות, והיא מנסה להילחם בהן בעזרת מחקרים בסיסיים ובעזרת בדיקות לגילוי מוקדם.

קיימת כיום התקדמות עצומה בגילוי מוקדם ובטיפול בשלושה סוגי סרטן - סרטן השד, סרטן צוואר הרחם וסרטן המעי הגס. עדיין אין אנו יודעים מה הסיבה להופעתו של הסרטן ומדוע תא מתאי הגוף מחליט פתאום להתחיל ולהתחלק באופן בלתי מבוקר ולגרום לבסוף למותו של הגוף - לכן אין אפשרות כיום לבצע "מניעה ראשונית"; אולם בשלושת סוגי הסרטן שהוזכרו מכירים כיום לפרטי פרטים את מהלך המחלה, ניתן כיום לאתרה בשלב מוקדם ולהגיע לריפוי מלא; זוהי "מניעה משנית".

בסרטן נשד ידוע כי קיים שלב של גוש הניתן למישוש ולגילוי מוקדם הן ע"י הרופא והן ע"י החולה עצמה, ולכריתה מלאה עם אחוזי הבראה ניכרים.

בסרטן צוואר הרחם ניתן למצוא בשלבים מאוד מוקדמים תאים ממאירים בצביעה מיוחדת של משטח ואגינאלי.

עד כה מתבצעת בכפר הנשיא מניעה משנית של סרטן השד ומניעה משנית של סרטן אברי המין הנקביים (ע"י בדיקת כירורג וגניקולוג במרווחי זמן קבועים). ברצוננו להוסיף עתה את השלישי בחבורה ולהתחיל במניעה משנית גם של סרטן המעי הגס.

המעי הגס (הקרוי גם הכרכשת) הינו החלק האחרון של מערכת העיכול, אליו מגיעות שאריות המזון הבלתי מעוכל, לאחר שעברו בקיבה ובמעי הדק, בתוכו הן עוברות ריכוז וספיגת נוזלים וממנו הן מסולקות.

הצואה המופרשת מהווה למעשה את הפסולת של מערכת העיכול. המעי הגס בנוי כצינור שרירי שאורכו יותר ממטר וחצי. הוא מונח בבטן בצורת האות ח.

סרטן המעי הגס יכול לפגוע בגברים או בנשים. סרטן זה תופס את המקום השני בשכיחותו (בגברים אחרי סרטן הריאה ובנשים אחרי סרטן השד).

בשנת 1979 נתגלו 114,000 מקרים חדשים של סרטן המעי בארה"ב, ו-1,400 בישראל (כ-350 מקרים חדשים לשנה למאה אלף תושבים). המהלך הטבעי של המחלה ידוע ומקובל כיום שקודם מתפתח פוליפ (גידול שפיר ומצב טרום סרטני) ורק בתוכו וממנו מתפתח הסרטן; כלומר, לא מתפתח סרטן ישירות מרירית המעי. אם נגלה את האדם ב"שלב הפוליפ" נוכל לכוונו ולמנוע התפתחות של סרטן. אם מוצאים את האדם בשלב שסרטן כבר התפתח בתוך הפוליפ, גם אז רבים הסיכויים לריפוי ע"י ניתוח בשלב מוקדם זה של המחלה, לפני שהספיקה להתפשט. על עובדות אלה מבוססת האפשרות למניעה משנית של סרטן המעי הגס.

יש לחפש, אם כן, את הדרך הטובה והיעילה ביותר לגילוי הפוליפים או הסרטן בשלביו המוקדמים. מכיוון שגידולים ברירית המעי נוטים לדמם מדי פעם, ניתן לגלות בצואתם של החולים עקבות של דם ע"י "בדיקת צואה לדם סמוי". אולם בדיקה זו אינה חד-משמית - עית דווקא לפוליפים, גם מחלות אחרות (כגון טחורים) יכולות לגרום לבדיקה חיובית. בחולים, בהם מוצאים דם סמוי חיובי, יש לבצע קולונוסקופיה, גדי לגלות מהו הגורם המדויק לדימום. בעזרת הקולונוסקופ (מכשיר בצורת צינור דק וגמיש ביותר אשר בתוכו סיבים פיבראופטיים) ניתן לאתר כל מחלה במעי הגס, למצוא פוליפים ואף לכרות אותם ללא צורך בניתוח.

מטרתנו היא לבצע בדיקת צואה לדם סמוי לכל אדם שהוא בן 40 ומעלה, כי מגיל זה שכיחות הפוליפים הולכת ועולה, כך לאתר את האנשים העלולים לחלות בסרטן המעי הגס ולמנוע מהם סבל רב וקיצור תוחלת החיים.

כאן המקום להביא מספר נתונים סטטיסטיים ולהדגיש מספר נקודות, כדי שלא תהיינה אי-הבנות:

(א) לא כל בדיקת דם סמוי חיובית מצביעה על קיום פוליפים או סרטן, אלא רק 50% מהן כלומר - 50% יש טחורים או סיבה אחרת שניתנת לאבחון.

(ב) אם הבדיקה לדם סמוי היא שלילית, עדיין קיימת אפשרות שקיים פוליפ אשר פשוט לא דמם בעת הבדיקה.

אלה הן שתי נקודות חשובות, המסבירות את מגבלות הבדיקה. מבחינה סטטיסטית, מעל גיל 40 נמצא דם סמוי חיובי בכ-4%, ומתוכם פוליפים או סרטן בכ-50%. ע"י שאלון מפורט, המגדיר קבוצות בנות סיכון גבוה להימצאות סרטן המעי הגס (סיפור משפחתי, דימום רקטלי בעבר, שינוי הרגלי יציאה שלמעלה מ-3 חודשים וכו'), ניתן להגדיל את מספר החשודים לכ-6% עד 10%.

בכפר הנשיא כ-150 חברים בני 40 ומעלה. ע"פ הסטטיסטיקה שצויינה אפשר ונקבל בדיקת דם סמוי חיובי ושאלון חיובי בכ-15 חברים וב-12 מהם נאתר פוליפים שנוכל לכתרם וכך למנוע התפתחות של סרטן.

שיטת הבידקות:

(א) כרטיס המוקלט, בדיקת הצואה למציאת דם סמוי.

לכרטיס שלושה חלונות גדולים ובכל אחד מהם שני חלונות קטנים. לכל חלון גדול שני מיכסים משני צדדיו. בתוכו יש נייר סופג שבו חומר צבע המשנה צבעו לכחול בבואו במגע עם רדיקלים של חמצן, המשתחררים בריאקציה של ההמוגלובין (חומר הצבע האדום של הדם) וחומר פיתוח מיוחד.

כאן המקום להדגיש, כי גם חומרים אחרים - פראוקסידאזות - יכולים לעבור ריאקציה זו עם חומר הפיתוח ולגרום לשינוי הצבע האמור. חומרים אלה קיימים בצנן, כולרבי ולפת, ויחד עם ההמוגלובין שנמצא בבשר אדם יכולים לגרום לתוצאה חיובית "כזובה".

(ב) שיטת הבדיקה: יש להתחיל דיאטה ללא בשר אדם (עוף ודגים מותר), ללא צנן, כולרבי ולפת, אך עם הרבה פירות וירקות אחרים. לאחר 48 שעות של דיאטה כזו נותנים כל יום (במשך שלושה ימים ותוך המשך הדיאטה) דגימת צואה. מן הדגימה, הניתנת בסיר או על גבי עיתון המונח באסלה, לוקחים דגימה בעזרת מקלון ומורחים על אחד משני החלונות הקטנים. לאחר מכן לוקחים דגימה שניה ממקום אחר בצואה (כך מגדילים את הסיכוי למצוא דם) ומורחים על החלון הקטן השני) ולאחר מכן סוגרים היטב את המיכסה. כך עושים גם ביומיים הבאים. כך בשלושה ימים ממלאים שישה חלונות קטנים (או שלושה גדולים) ומחזירים את הכרטיס למרפאה לפיתוח.

(ג) מילוי השאלון המפורט יכול לרמוז על קבוצה בת סיכון גבוה, אשר להם, גם אם בדיקת הדם הסמוי תהיה שלילית, נבצע קולונוסקופיה. השאלון ימולא בעזרת צוות המרפאה. כל החברים, להם תהיה בדיקת הדם הסמוי שלילית (רובם) יחזרו על בדיקה זו גם בשנה הבאה לאור האפשרות האמורה של תוצאה שלילית כוזבת.

לסיכום: אנו מצפים לשיתוף פעולה מלא של החברים. יש לזכור את הרווח העצום אשר נוכל להפיק ממיבצע זה של גילוי מוקדם, וכל מאמץ כדאי. נציין גם כי בדיקות אלה בוצעו ומבוצעות כבר בשמונה קיבוצים ובתוכניתנו לבצעם בכל הגליל העליון.

הבדיקות בכפר הנשיא תיערכנה החל מ-10.4.85 כאשר הדיאטה הנחוצה תסופק ע"י המטבח. הכרטיסים + השאלונים יחולקו לתאים ביום א' 5.4.85.

ד"ר ירון ניב - גסטרואנטרולוג - צפת
וצוות המרפאה

5th April, 1985

NEWS OF THE WEEK

This year we shall have two representatives at the "Maccabia" (the Jewish version of the Olympic Games) being held in Israel. Norman Barak and Ed Mashiach have been chosen as members of the Israeli Rugby Team. In the meantime they take part in practice sessions once a fortnight.

Jackie Amar spent ten days in Paris, at the Annual International Agricultural Fair, displaying irrigation equipment made by "Ravit", a factory in which we are partners with Kibutz Hatzor and Givat Brenner. Dealers and farmers came from all over Europe and beyond. A Moroccan merchant from Rabbat started talking to Jackie, and when he heard that Jackie was born in Rabbat, invited him to come and visit! Then he added: "Always remember, Morocco is the land of your birth. Israel only comes second....."

Nissan is always called the Month of Spring, and this year it is really living up to its name.
The smells and colours that assail the senses as you walk along the kibutz paths are just out of this world.

Do take a walk along the road from the swimming pool southward, or even better, along the footpath overlooking the valley .

The Seder tonight begins at 7.45 and everyone is asked to come in at 7.30 so as to be able to start on time.

Welcome home to Esther Philips who returned from the hospital yesterday afternoon. Keep smiling and we all hope to see you on your feet soon.

<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<

C H A G S A M E A C H
<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<<

S H A B B A T S H A L O M

Inge

5th April, 1985

NEWS OF THE WEEK

This year we shall have two representatives at the "Maccabia" (the Jewish version of the Olympic Games) being held in Israel. Norman Barak and Ed Mashiach have been chosen as members of the Israeli Rugby Team. In the meantime they take part in practice sessions once a fortnight.

Jackie Amar spent ten days in Paris, at the Annual International Agricultural Fair, displaying irrigation equipment made by "Ravit", a factory in which we are partners with Kibutz Hatzor and Givat Brenner. Dealers and farmers came from all over Europe and beyond. A Moroccan merchant from Rabbat started talking to Jackie, and when he heard that Jackie was born in Rabbat, invited him to come and visit! Then he added: "Always remember, Morocco is the land of your birth. Israel only comes second....."

Nissan is always called the Month of Spring, and this year it is really living up to its name.

The smells and colours that assail the senses as you walk along the kibutz paths are just out of this world.

Do take a walk along the road from the swimming pool southward, or even better, along the footpath overlooking the valley .

The Seder tonight begins at 7.45 and everyone is asked to come in at 7.30 so as to be able to start on time.

Welcome home to Esther Philips who returned from the hospital yesterday afternoon. Keep smiling and we all hope to see you on your feet soon.

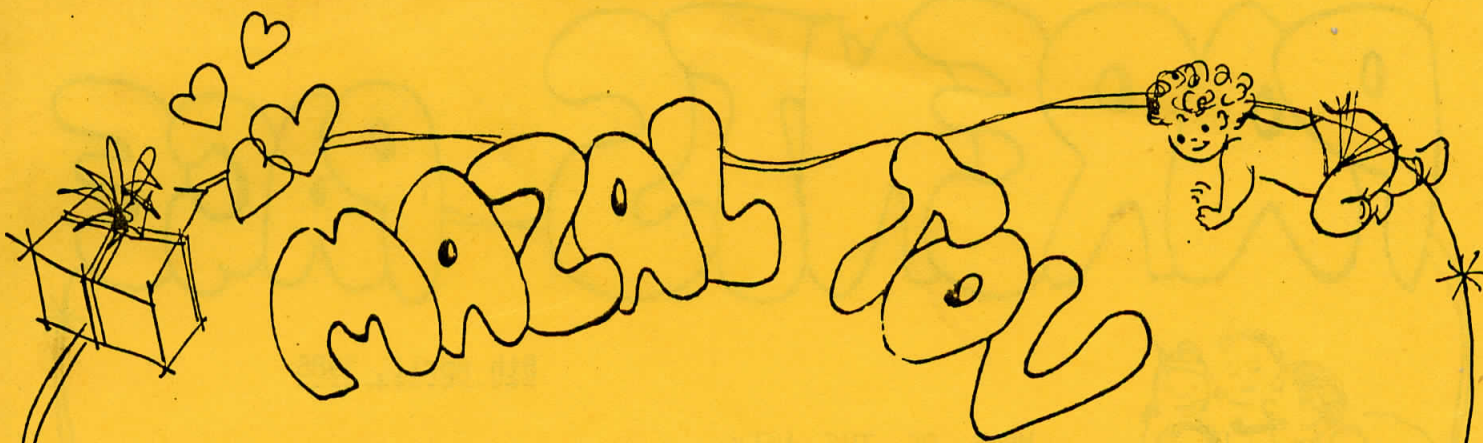
<<<<<<<<<<<<<<<<<<<

C H A G S A M E A C H

SHABBAT SHALOM

Inge

HAPPY BIRTHDAY

- 7.4. Fransi Pelser (grand-daughter Tene)
8.4. Chagai Rifkind
Rachel Abramov
9.4. Simon Scheyngesicht
Daniella Genislaw
Aharon Cohen
10.4. Ruti Jackson
Yonatan Lifshitz
Jeff Strubel
Eti Whitham
11.4. Gal Weisbort
12.4. Yaniv Glick
Gil Levin
13.4. Anat Cohen

